

I el suport?

A cabem de rebre un programa d'un determinat cicle de conferències, així com un plec d'invitacions per a cada una d'elles. Aquests actes culturals revesteixen sovint una gran complexitat i solen exigir, per tant, un gran esforç —un esforç molt lloable. Més exactament, exigeixen la conjunció d'una sèrie d'esforços: cal que hi hagi un organitzador, un coordinador, uns col·laboradors i, encara, que comptin amb el suport (econòmic) d'institucions públiques i privades. I és just i enraonat que el nom de tots ells consti clarament, en un lloc visible, en el material de promoció que s'imprimeix i es posa en circulació: prospectes, cartells, programes, invitacions, etc. Però potser ja seria hora que en aquests mencions s'observés un criteri una mica coherent i rigorós.

Nosaltres advoquem decididament perquè en aquestes mencions hom faci ús dels noms o grups nominals i prescindeixi dels verbs. Dit amb exemples concrets: perquè en un cartell o en un programa figuri la indicació *Organització: Associació de Veïns*, en lloc de *Organitza: Associació de Veïns*. O bé: *Coordinador: Sergi Grapes*, en lloc de *Coordina: Sergi Grapes*. Els qui opten per les solucions indicades en segon lloc (*Organitza, Coordina*), i és que no saben adonar-se de la vulneració de la sintaxi que constitueix l'ús d'aquests verbs desproveïts de complement? No cal ni recórrer al diccionari per cerciorar-se del règim d'aquests verbs: un cert sentit de l'idioma, per exigü que fos, hauria de fer adonar de l'artificialitat d'aquestes frases, innovacions estranyes que han obtingut una fortuna que no mereixen. En els impresos a què ens hem referit hom ha optat per un criteri mixt: en una mateixa peça podem llegir el substantiu *Organització* i la forma verbal *Organitza* (seguint, és clar, del nom de l'entitat organitzadora). Anàlogament, llegim en un lloc *Amb la col·laboració de* i en un altre, com si s'haguessin desdit d'aquesta fórmula perfecta, *Col·laboren*. Unicament l'esment de la coordinació d'aquests actes s'ha salvat d'aquestes vacil·lacions injustificades i s'ha regit per un bon criteri: consta, a tot arreu, el substantiu *Coordinador*, seguit, com cal, del nom de la persona que ha exercit aquesta tasca.

I el suport? Potser fem mal fet, de cridar el mal temps. Fins ara no hem vist sinó la menció *Amb el suport de* (tal o tal institució). Qui sap si algú tindrà l'acudit de substituir-la per *Suporten* (sense que importi el sentit exacte del verb).